όποία άνήκει». Άπό τήν άνωτέρω διάταξη, ούδόλως συνάγεται ότι ένας ύπάλληλος δέν δύναται νά κληθεί νά καταλάβει προσωρινῶς παρά μόνο θέση, ή όποία νά άντιστοιχεί σέ βαθμό άμέσως άνώτερο τοῦ δικοῦ του.

3. Καθυστερώντας κατ' άνάγκη, λόγω τῆς όργανώσεως τῶν ύπηρεσιῶν της, τήν κίνηση τῶν προβλεπομένων στό ἄρθρο 29 τοῦ κανονισμοῦ ύπηρεσιακῆς καταστάσεως διαδικασιῶν, ή διοικητική άρχή, γιά τήν όποία πρόκειται, δέν ένεργεί άντίθετα πρός τά συμφέροντα τῆς ύπηρεσίας.

Στήν ύπόθεση 184/80

ADRIAEN VAN ZAANEN, άναθεωρητής στό Έλεγκτικό Συνέδριο, κάτοικος Λουξεμβούργου, 16, rue des Roses, μέ έκπρόσωπο καί άντίκλητο τόν δικηγόρο Victor Biel, κάτοικο Λουξεμβούργου, 18a, rue des Glacis,

προσφεύγων,

κατά

ΕΛΕΓΚΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ, Λουξεμβοῦργο, έκπροσωπουμένου άπό τόν Jean-Aimé Stoll, γραμματέως τοῦ Έλεγκτικοῦ Συνεδρίου, κατοίκου Λουξεμβούργου, έπικουρουμένου άπό τόν δικηγόρο Λουξεμβούργου Alex Bonn, 22, Côte d'Eich, μέ άντίκλητο στό Λουξεμβοῦργο τόν ὡς ἄνω δικηγόρο,

καθ' οὗ,

πού έχει ὡς άντικείμενο προσφυγή μέ τήν όποία ζητεῖται ἰδίως ή άκύρωση άποφάσεως τοῦ καθ' οὗ, διά τῆς όποίας έτερματίσθη ή προσωρινή ύπηρεσία τοῦ προσφεύγοντος,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμῆμα)

συγκείμενο άπό τούς Mackenzie Stuart, πρόεδρο τμήματος, A. Touffait καί U. Everling, δικαστές,

γενικός εἰσαγγελεύς: Sir Gordon Slynn
Γραμματεύς: H. A. Rühl, άνώτερος ύπάλληλος διοικήσεως

έκδίδει τήν άκόλουθη

ΑΠΟΦΑΣΗ

Περιστατικά

Τά περιστατικά καί τά ἐπιχειρήματα πού ἀνέπτυξαν οἱ διάδικοι κατά τήν διάρκεια τῆς ἐγγράφου διαδικασίας ἔχουν συνοπτικῶς ὡς ἑξῆς:

I — Πραγματικά περιστατικά καί διαδικασία

1. Ὁ προσφεύγων Adriaen Van Zaanen, ὁλλανδικῆς ἰθαγενείας, ὑπάλληλος τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπό τό 1974 μέ βαθμό L/A4, μετετάγη, μέ ἀπόφαση τῆς 8ης Δεκεμβρίου 1978 καί ἀπό 1ης Δεκεμβρίου 1978, στό Ἐλεγκτικό Συνέδριο μέ βαθμό 4 κλιμάκιο 5 τοῦ γλωσσικοῦ κλάδου (L/A). Ἡ ἀρχαιότης στό βαθμό ἀνέτρεξε στήν 1η Ἰανουαρίου 1974. Ἡ ἀρχαιότης στό κλιμάκιο ἀνέτρεξε στήν 1η Μαρτίου 1978.

2. Τό 1978, τό Ἐλεγκτικό Συνέδριο ἐπρόκειτο νά ὀργανώσει τίς ὑπηρεσίες του, ἰδίως δέ τήν μεταφραστική του ὑπηρεσία. Ἐξέτασε τίς δυνατότητες πληρώσεως τῆς θέσεως τοῦ προϊσταμένου τῆς μεταφραστικῆς ὑπηρεσίας σύμφωνα μέ τίς διαδικασίες προσλήψεως πού προβλέπονται ἀπό τόν κανονισμό ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως τῶν ὑπαλλήλων, δεδομένου ὅμως ὅτι δέν ὑπῆρχαν ὑποψήφιοι μέ τά ἀπαιτούμενα προσόντα προκειμένου νά ἐφαρμοσθοῦν οἱ διαδικασίες πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 29 παράγραφος 1 στοιχεῖα α καί 6 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως, ἀπεφάσισε νά προσφύγει στήν δυνατότητα πού παρέχει τό ἄρθρο 29 παράγραφος 1 στοιχεῖο γ. Κατά συνέπεια, ἐνέκρινε τήν δημοσίευση τῆς ἀνακοινώσεως περί ὑπάρξεως κενῆς θέσεως ὑπ' ἀριθ. ΕΣ/LA/27/1978, ἡ ὁποία καί ἐδημοσιεύθη στίς 24 Ὀκτωβρίου 1978. Φαίνεται ὅτι κατ' αὐτή τήν ἡμερομηνία κανείς ὑπάλληλος δέν ἦταν προακτέος στόν βαθμό L/A3.

3. Μέ τήν ἀνακοίνωση ὑπ' ἀριθ. ΕΣ/LA/27/1978 ἐγνωστοποιεῖτο ὅτι ἡ θέση τοῦ προϊσταμένου τῆς μεταφραστικῆς ὑπηρεσίας, (βαθμός L/A3), ἦτο κενή. Ἀπό τούς τρεῖς ὑποψηφίους, οἱ ὁποῖοι ὑπέβαλον ἐμπροθέσμως αἴτηση μετατάξεως, ὁ μόνος ὁ ὁποῖος πληροῦσε τίς προϋποθέσεις πού προεβλέποντο στήν ἀνακοίνωση (βαθμός L/A3) ἀπέσυρε τήν ὑποψηφιότητά του κατά τό τέλος τοῦ 1978.

4. Ἐνώπιον τῆς καταστάσεως αὐτῆς, ἡ ἀρμοδία γιά τούς διορισμούς ἀρχή (ἐφ' ἑξῆς ΑΔΑ) ἀνέθεσε στόν προσφεύγοντα, μέ ἀπόφαση τῆς 1ης Μαρτίου 1979, νά διευθύνει προσωρινῶς τήν μεταφραστική ὑπηρεσία τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου γιά χρονικό διάστημα τριῶν μηνῶν ὑπολογιζόμενο ἀπό τήν 1η Μαρτίου 1979.

Μέ ἀπόφαση τῆς 21ης Ἰουνίου 1979, ἡ διάρκεια τῆς ἐν λόγω προσωρινῆς ὑπηρεσίας παρετάθη κατά ἕναν μῆνα ἀπό 1ης ἕως 30ῆς Ἰουνίου 1979. Ταυτοχρόνως, ἐχορηγήθη στόν προσφεύγοντα ἡ προβλεπομένη στό ἄρθρο 7 παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως ἐξισωτική ἀποζημίωση.

Ἡ ἰσχύς τῆς ἐν λόγω ἀποφάσεως περετάθη τρεῖς φορές μέχρι τίς 29 Φεβρουαρίου 1980, ἡμερομηνία κατά τήν ὁποία ὁ προσφεύγων εἶχε ἐκτελέσει τήν προσωρινή ὑπηρεσία ἐπί τό ἀνώτατο χρονικό διάστημα τοῦ ἑνός ἔτους (6λ. ἄρθρο 7 παράγραφος 2 ἐδάφιο 2 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως). Ἡ τελευταία ἀπόφαση περί παρατάσεως, ἡ ὁποία ἐλήφθη στίς 28 Φεβρουαρίου 1980, διευκρίνιζε, κατά συνέπεια, ὅτι ἡ

έξισωτική άποζημίωση θά έληγε ύποχρεωτικῶς τήν ἴδια ἡμερομηνία κατά τήν ὁποία ἐτερματίσθη ἡ προσωρινή ὑπηρεσία, δηλαδή στίς 29 Φεβρουαρίου 1980.

5. Μέ ἀπόφαση τῆς 28ης Φεβρουαρίου 1980, ἡ ΑΔΑ ἀνέθεσε σέ ἄλλον ὑπάλληλο, τόν Ε., δανικῆς ἰθαγενείας ἀναθεωρητή μέ βαθμό L/A5, νά διευθύνει προσωρινῶς τήν μεταφραστική ὑπηρεσία ἀπό τήν 1η Μαρτίου ἕως τίς 30 Αὐγούστου 1980. Ἡ ἰσχύς τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς παρετάθη μέχρι τίς 30 Νοεμβρίου 1980.

6. Στίς 3 Ἀπριλίου 1980, ὁ προσφεύγων ὑπέβαλε στήν ΑΔΑ ἔνσταση κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 90 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως. Μέ τήν ἔνσταση ἐπέκρινε τήν δημιουργία μίας νέας προσωρινῆς ὑπηρεσίας (ἀπό τήν ΑΔΑ) ὡς ἀντιθέτου πρός τόν κανονισμό ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως. Ἰσχυρίσθη ὅτι ἡ πλήρωση κενῆς θέσεως δέν δύναται νά ἐπιτευχθεῖ μέσω μιᾶς διαδικασίας, ἡ ὁποία ἐνέχει ὑπερπήδηση βαθμοῦ καί ὅτι ὁ προσωρινός διορισμός τοῦ διαδόχου δέν συνεβιβάζετο πρός τό συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας, τό ὁποῖο ἀπό μακροῦ χρόνου ἀπαιτοῦσε νά πληρωθεῖ νομίμως ἡ κενή θέση L/A3, δηλαδή μέ διαγωνισμό κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως ἤ μέ μία ἐκ τῶν προβλεπομένων στό ἐν λόγω ἄρθρο ἄλλων διαδικασιῶν, δηλαδή μέ προαγωγή ἤ μέ μετάθεση.

Στήν ἀνωτέρω ἔνσταση δέν ἐδόθη ἀπάντηση.

7. Στίς 2 Σεπτεμβρίου 1980, τό Ἐλεγκτικό Συνέδριο ἐδημοσίευσε τήν ὑπ' ἀριθ. ΕΣ/LA/ 3/80 προκήρυξη ἐσωτερικοῦ ἐντός τῶν ὀργάνων διαγωνισμοῦ, προκειμένου νά πληρωθεῖ ἡ θέση τοῦ προϊσταμένου τῆς μεταφραστικῆς του ὑπηρεσίας.

8. Μέ δικόγραφο τό ὁποῖο ἐπρωτοκολλήθη στήν γραμματεία τοῦ Δικαστηρίου στίς 4 Σεπτεμβρίου 1980, ὁ προσφεύγων ἤσκησε προσφυγή μέ τήν ὁποία ζητεῖ ἰδίως τήν ἀκύρωση τῆς ἀποφάσεως, μέ τήν ὁποία ἐτερματίσθη ἡ προσωρινή του ὑπηρεσία.

9. Δεδομένου ὅτι ἡ προθεσμία ὑποβολῆς ὑποψηφιοτήτων στόν ἐσωτερικό διαγωνισμό παρετάθη μέχρι τίς 2 Ὀκτωβρίου 1980, ὁ προσφεύγων ὑπέβαλε τήν ὑποψηφιότητά του τήν 1η Ὀκτωβρίου 1980, ἀφοῦ ἐπεσήμανε ὅμως ὅτι: «προτίθεμαι νά ὑποβάλω ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου αἴτηση κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 91 παράγραφος 4 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως γιά νά ἐπιτύχω ὡς προσωρινό μέτρο τήν ἔκδοση ἀποφάσεως περί ἀναστολῆς τοῦ ἐν λόγω διαγωνισμοῦ, μέχρις ὅτου ἀποφανθεῖ τό Δικαστήριο ἐπί τοῦ βασίμου τῆς κυρίας προσφυγῆς μου».

10. Κατόπιν ἐκθέσεως τοῦ εἰσηγητοῦ δικαστοῦ καί μετ' ἀκρόαση τοῦ γενικοῦ εἰσαγγελέως, τό ἁρμόδιο δυνάμει τῆς ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τῆς 9ης Ὀκτωβρίου 1979 (JO 1979 C 265, σ. 8) τρίτο τμῆμα ἀπεφάσισε τήν ἔναρξη τῆς προφορικῆς διαδικασίας χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή ἀποδείξεων.

II — Αἰτήματα τῶν διαδίκων

Μέ τό εἰσαγωγικό τῆς δίκης δικόγραφο ὁ *προσφεύγων* ζητεῖ ἀπό τό Δικαστήριο:

α) νά κρίνει τήν παροῦσα προσφυγή παραδεκτή καί βάσιμη·

β) ὡς ἐκ τούτου, νά κρίνει ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ ἀπόφαση μέ τήν ὁποία ἐτερματίσθη ἡ προσωρινή του ὑπηρεσία δέν ἦταν αἰτιολογημένη, δέν δύναται νά γίνει ἐπίκληση αὐτῆς ἐναντίον του καί πρέπει, συνεπῶς, νά ἀκυρωθεῖ·

γ) νά κρίνει ὅτι ἐν πάση περιπτώσει ἡ ΑΔΑ δέν ἠδύνατο νά ὁρίσει προσωρινῶς ἄλλον ὑπάλληλο, δεδομένου ὅτι τό ἐν λόγω χρονικό διάστημα δέν δύναται νά ὑπερβαίνει τό ἕνα ἔτος·

δ) νά κρίνει, ἀντιθέτως, ὅτι ἡ ΑΔΑ ὑπεχρεοῦτο νά ἀνακοινώσει ὅτι ἡ θέση ἦτο

κενή καί ὅτι, σύμφωνα μέ τά ἄρθρα 4 καί 29 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως, ὤφειλε νά προβεῖ σέ ἐξέταση τῶν δυνατοτήτων προαγωγῆς·

ε) νά κρίνει ὅτι διά τῆς παραλείψεώς της ἡ ΑΔΑ ἐπροξένησε βλάβη στόν προσφεύγοντα καί ὅτι ἡ προξενηθεῖσα ζημία δύναται νά ἀποτιμηθεῖ στό ποσό τῆς μιᾶς λογιστικῆς μονάδος μετατρεψίμου σέ βελγικά φράγκα μέ τήν τιμή πού θά ἰσχύει τήν ἡμέρα ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως

καί, ἐπικουρικῶς, νά ἀναγνωρίσει ὅτι ὁ προσφεύγων προσεφέρθη νά ἀποδείξει διά μαρτύρων ὅτι:

α) ἡ ἐν λόγω θέση L/A3 προορίζεται κατά τό μᾶλλον ἤ ἧττον γιά ὑπάλληλο πού ἔχει τήν ἰθαγένεια ἑνός τῶν Κρατῶν μελῶν καί δέν ἔπρεπε ὑποχρεωτικῶς νά περιέλθει σέ Ὁλλανδό·

β) τό γεγονός ὅτι ὡρίσθη ὑπάλληλος μέ βαθμό L/A5 ὡς προσωρινός προϊστάμενος τμήματος, ἐπέφερε σαβαρή βλάβη στά συμφέροντα τῆς ἐν λόγω ὑπηρεσίας.

Ἐν πάσῃ περιτώσει, νά καταδικάσει τό καθ' οὗ στά δικαστικά ἔξοδα.

Μέ τό ὑπόμνημα ἀντικρούσεώς του, τό *Ἐλεγκτικό Συνέδριο* ζητεῖ ἀπό τό Δικαστήριο:

— νά κρίνει καί τά τρία αἰτήματα τῆς προσφυγῆς ἀπαράδεκτα·

— νά μήν κάνει δεκτή τήν προτεινομένη ἀπό τόν προσφεύγοντα διεξαγωγή ἀποδείξεων· νά κρίνει τήν προσφυγή ἀβάσιμο·

— νά τήν ἀπορρίψει·

— νά ἀποφανθεῖ ὡς πρός τά ἔξοδα σύμφωνα μέ τίς ἐφαρμοστέες διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως.

Μέ τό ὑπόμνημα ἀπαντήσεώς του, ὁ *προσφεύγων* ζητεῖ τήν ἀπόρριψη τῶν ἐνστάσεων περί ἀπαραδέκτου πού προέβαλε τό καθ' οὗ καί, κατά τά λοιπά, ἐμμένει στά αἰτήματα πού περιέχονται στό εἰσαγωγικό τῆς δίκης δικόγραφο.

Μέ τό ὑπόμνημα ἀνταπαντήσεώς του, τό *Ἐλεγκτικό Συνέδριο* ζητεῖ ἀπό τό Δικαστήριο νά κάνει δεκτά τά αἰτήματα πού περιέχονται στό ὑπόμνημα ἀντικρούσεως.

III — Περίληψη τῶν ἰσχυρισμῶν καί ἐπιχειρημάτων τῶν διαδίκων

Στό εἰσαγωγικό τῆς δίκης δικόγραφο ὁ *προσφεύγων* τονίζει ὅτι *ἀντικείμενο* τῆς προσφυγῆς του εἶναι νά ὑποχρεώσει τήν ΑΔΑ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου νά συμμορφωθεῖ πρός τίς διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως περί κενῶν θέσεων. Ὁ προσφεύγων προσάπτει στήν ΑΔΑ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὅτι δέν συνεμορφώθη πρός τίς ὑποχρεώσεις πού τῆς ἐπιβάλλονται μέ τό ἄρθρο 4 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως καί ἰδίως πρός τήν τελευταία παράγραφο, σύμφωνα μέ τήν ὁποία τά ὄργανα ὑποχρεοῦνται νά πληρώνουν τίς κενές θέσεις «μέ μετάθεση, προαγωγή ἤ ἐσωτερικό διαγωνισμό». Ὁ προσφεύγων ἔχει τήν γνώμη ὅτι ἡ ἐν λόγω παράλειψη τοῦ ἐπροξένησε ἀντικειμενική ζημία καί ζητεῖ ὡς ἀποζημίωση λόγω ἠθικῆς βλάβης τό ἀντίτιμο σέ βελγικά φράγκα μιᾶς λογιστικῆς μονάδος.

Ὅσον ἀφορᾶ τά *πραγματικά περιστατικά*, ὁ προσφεύγων παρατηρεῖ ἰδίως ὅτι ἡ θέση τοῦ προϊσταμένου τοῦ τμήματος τῆς μεταφραστικῆς ὑπηρεσίας προβλέπεται ἀπό τόν προϋπολογισμό. Ἐπισημαίνει ὅτι μέ ἀπόφαση τῆς 1ης Μαρτίου 1979, ἡ ὁποία ἦρχισε νά ἰσχύει ἀπό τήν ἴδια ἡμερομηνία, τοῦ ἀνετέθη «ἡ προσωρινή διεύθυνση τῆς μεταφραστικῆς ὑπηρεσίας».

Μέ ἀπόφαση τῆς 28ης Φεβρουαρίου 1980, ἡ ἐξισωτική ἀποζημίωση τοῦ προσφεύγοντος ἔληξε ὁριστικῶς ἀπό τίς 29 Φεβρουαρίου, δηλαδή ἀπό τήν ἑπομένη τῆς ἀποφάσεως. Ἡ ἐν λόγω ἀπόφαση δέν εἶναι οὐδόλως αἰτιολογημένη καί ὑπό τήν ἔννοια αὐτή εἶναι ἀντίθετη πρός τό ἄρθρο 25 παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως. Ἡ ἀνωτέρω ἀπόφαση ἔβλαψε διπλῶς τόν προσφεύγοντα: ὑλικῶς, μέ

τό νά τοῦ ἀφαιρέσει ἕνα οἰκονομικό ὄφελος καί, ἠθικῶς, μέ τό νά τόν παραγκωνίσει ὁρίζοντας προσωρινῶς ἕναν ἄλλο ὑπάλληλο, ὁ ὁποῖος ἔφερε τόν βαθμό L/A 5. Τό γεγονός αὐτό προκαλεῖ μεγαλυτέρα ἔκπληξη δεδομένου ὅτι στίς 10 Δεκεμβρίου 1979 τό Ἐλεγκτικό Συνέδριο, μέσω τοῦ Norman Price, συνεχάρη τόν προσφεύγοντα γιά τό πελώριο μεταφραστικό ἔργο πού συνετελέσθη ὑπό τήν διεύθυνσή του, ἔργο τό ὁποῖο ἐχαρακτηρίσθη ὡς «tremendous effort».

Ὁ προσφεύγων ἰσχυρίζεται ὅτι συγκεντρώνει τίς προϋποθέσεις, ὅσον ἀφορᾶ τήν ἀρχαιότητα, πού προβλέπονται στό ἄρθρο 45 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως, ὥστε ἡ προαγωγή του νά εἶναι κανονική (προαγωγή πού ὅλο τό προσωπικό ἀνέμενε).

Ὅσον ἀφορᾶ τό *νομικό μέρος,* ὁ προσφεύγων ἰσχυρίζεται ὅτι ὁ ὁρισμός τοῦ ἀντικαταστάτου του εἶναι ἀντίθετος πρός τό ἄρθρο 7 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως, τό ὁποῖο δέν ἐπιτρέπει τήν προσωρινή ὑπηρεσία παρά μόνο γιά διάρκεια ἑνός ἔτους καί τό ὁποῖο, ἐπί πλέον, τήν ἀπαγορεύει ὅταν συντελεῖται μέ «ὑπερπήδηση» βαθμοῦ.

Ἐμμένει στά ἐπιχειρήματα πού ἀναφέρει στήν ἔνστασή του ἀλλά διευκρινίζει, ἐπί πλέον, ὅτι ἡ ΑΔΑ εἶχε ἕναν ὁλόκληρο χρόνο γιά νά πληρώσει τήν θέση τοῦ L/A 3 σύμφωνα μέ τίς διαδικασίες πού προβλέπονται στό ἄρθρο 4 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως, ἀλλά δέν τό ἔπραξε.

Ἡ ΑΔΑ δέν παρέβη μόνο τά ἄρθρα 4 καί 7 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως ἀλλά ἐπίσης τό ἄρθρο 29, τό ὁποῖο τήν ὑποχρεώνει νά ἐξετάσει, προκειμένου νά πληρώσει κενές θέσεις, τίς δυνατότητες προαγωγῆς καί μεταθέσεως ἐντός τοῦ ὀργάνου. Ἐξ ἄλλου, ὁ προσφεύγων προσφέρεται νά ἀποδείξει ὅτι, ἀντιθέτως πρός τό ἄρθρο 27 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως, δέν ἦταν ἐπιθυμητός ὁ ὁρισμός ὁλλανδοῦ ὑπηκόου στήν ἐν λόγω θέση.

Τό *Ἐλεγκτικό Συνέδριο* ὑποστηρίζει στό ὑπόμνημα ἀντικρούσεώς του ὅτι τό *ἀντικείμενο* τῆς διαφορᾶς εἶναι ἡ μή προαγωγή τοῦ προσφεύγοντος στόν βαθμό L/A 3. Στήν προσφυγή τό ἀντικείμενο αὐτό ἐμφανίζεται ὑπό τήν μορφή τριῶν ἰσχυρισμῶν, οἱ ὁποῖοι εἶναι ὅλοι *ἀπαράδεκτοι.*

Πράγματι, στήν ἔνστασή του ὁ προσφεύγων δέχεται ὅτι δυνάμει τοῦ ἄρθρου 7 παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως ἡ προσωρινή ὑπηρεσία του δέν ἦταν δυνατόν νά ἀνανεωθεῖ, ἐνῶ στήν προσφυγή του, ζητεῖ τήν ἀκύρωση τῆς ἀποφάσεως περί μή ἀνανεώσεως τῆς προσωρινῆς ὑπηρεσίας του. Συνεπῶς, ἡ προσφυγή δέν εἶναι παραδεκτή γιά τόν λόγο αὐτόν. Ἐν πάση περιπτώσει, ἡ ἀπόφαση τῆς 28ης Φεβρουαρίου 1980 δέν συνιστᾶ πράξη βλαπτική γιά τόν προσφεύγοντα σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 90 παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως. Πράγματι ἡ ἐν λόγω ἀπόφαση παρέτεινε τήν χορήγηση ἐξισωτικῆς ἀποζημιώσεως, καθώς καί τήν προσωρινή ὑπηρεσία τοῦ προσφεύγοντος ἀπό τήν 1η Ἰανουαρίου 1980 μέχρι τίς 28 Φεβρουαρίου 1980.

Ὅσον ἀφορᾶ τόν ἰσχυρισμό κατά τόν ὁποῖο «ἡ ΑΔΑ δέν ἠδύνατο νά ὁρίσει προσωρινῶς ἄλλον ὑπάλληλο», τό Ἐλεγκτικό Συνέδριο προβάλλει ὅτι ὁ ἀνωτέρω ἰσχυρισμός εἶναι ἀπαράδεκτος χωρίς τήν παθητική νομιμοποίηση τοῦ ἐν λόγω ὑπαλλήλου.

Ὅσον ἀφορᾶ τόν ἰσχυρισμό πού περιέχει ἡ προσφυγή, κατά τόν ὁποῖο ἡ ΑΔΑ παρέλειψε νά συμμορφωθεῖ πρός τίς διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως πού ἀφοροῦν τήν πλήρωση θέσεως, ἡ παράλειψη αὐτή δέν εἶχε ἐπικριθεῖ ὡς τέτοια στήν ἔνσταση. Συνεπῶς, ὁ ἐν λόγω ἰσχυρισμός πρέπει νά κριθεῖ ὡς ἀπαράδεκτος, ἐπειδή δέν ἠκολουθήθη ἡ προκαταρκτική διαδικασία πού ἀπαιτεῖ ὁ κανονισμός ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως.

Ὡς πρός τήν *οὐσία* τῆς διαφορᾶς, τό Ἐλεγκτικό Συνέδριο ἀναφέρεται κατά πρῶτο στό

τρίτο αἴτημα τῆς προσφυγῆς (στοιχεῖο δ τῶν αἰτημάτων τῆς προσφυγῆς), μέ τό ὁποῖο ὁ προσφεύγων ζητεῖ τήν ἔκδοση ἀποφάσεως, μέ τήν ὁποία θά ἀναγνωρίζεται ὅτι ἡ ΑΔΑ ἦταν ὑποχρεωμένη νά ἀνακοινώσει τήν ὕπαρξη κενῆς θέσεως καί νά προβεῖ σέ ἐξέταση τῶν δυνατοτήτων προαγωγῆς σύμφωνα μέ τά ἄρθρα 4 καί 29 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως.

Ὅσον ἀφορᾶ τό ἀνωτέρω ζήτημα, τό Ἐλεγκτικό Συνέδριο τονίζει ἰδίως ὅτι ἔστω καί ἄν ὁ προσφεύγων ἦταν ὑπάλληλος τοῦ Συνεδρίου ἀπό τίς 24 Ὀκτωβρίου 1978 (ἡμερομηνία τῆς ὑπ' ἀριθ. ΕΣ LA/27/1978 ἀνακοινώσεως περί ὑπάρξεως κενῆς θέσεως), ἡ ἐκ δύο ἐτῶν ἀρχαιότης του δέν θά ἦταν ἐπαρκής γιά νά τοῦ ἐξασφαλίσει προαγωγή. Πράγματι, ἀπό τό ἄρθρο 45 προκύπτει ὅτι, σέ περίπτωση πού μόνον ἕνας ὑπάλληλος εἶναι προακτέος, ἡ ΑΔΑ δύναται δικαιολογημένως νά κρίνει ὅτι δέν διαθέτει ἐπαρκῆ εὐχέρεια ἐπιλογῆς, προκειμένου νά προβεῖ σέ πρόσληψη, ἡ ὁποία νά ἱκανοποιεῖ ὅσο τό δυνατόν περισσότερο τίς ἀπαιτήσεις τῆς θέσεως πού πρόκειται νά πληρωθεῖ. Ἐπί πλέον, τό Ἐλεγκτικό Συνέδριο, οὐδέποτε εἶχε τήν πρόθεση νά ἀποκλείσει ἀπό τήν ἐν λόγω θέση ἕναν ὁλλανδό ὑπήκοο.

Ἡ ἀπόφαση τῆς 28ης Φεβρουαρίου 1980 περί τῆς προσωρινῆς ὑπηρεσίας τοῦ προσφεύγοντος δέν συνιστᾶ ὁλαπτική γι' αὐτόν πράξη, δέν ἐμπίπτει στίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 25 παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως καί, ὡς ἐκ τούτου, δέν ἔπρεπε νά εἶναι αἰτιολογημένη.

Ὅσον ἀφορᾶ τόν ἰσχυρισμό ὅτι ἡ ΑΔΑ δέν συνεμορφώθη πρός τά ἄρθρα 4 καί 29 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως, τό Ἐλεγκτικό Συνέδριο ἐπισημαίνει ὅτι, ἐνώπιον τοῦ ἀρνητικοῦ ἀποτελέσματος τῆς διαδικασίας προσλήψεως διά μετατάξεως, ἡ ΑΔΑ ὤφειλε νά ἀρχίσει τήν διαδικασία τοῦ διαγωνισμοῦ. Ἡ ἔναρξη τῆς ἐν λόγω διαδικασίας, ἡ προετοιμασία καί οἱ διατυπώσεις ἐχρειάζοντο ὁρισμένο χρόνο, πολύ περισσότερο λόγω τοῦ ὅτι τό Ἐλεγκτικό Συνέδριο ἔπρεπε νά ἐγκαταστήσει καί νά ὀργανώσει τίς ὑπηρεσίες του. Στίς 28 Φεβρουαρίου 1980, ἡ προκήρυξη τοῦ διαγωνισμοῦ δέν ἦταν ἀκόμη ἕτοιμη πρός δημοσίευση. Ὡς ἐκ τούτου, ἡ διοίκηση ἔπρεπε νά δημιουργήσει μία νέα προσωρινή ὑπηρεσία, προκειμένου νά μήν ἀφήσει κενή τήν θέση πρός πλήρωση.

Ὅσον ἀφορᾶ τήν ἀπόφαση περί νέας προσωρινῆς ὑπηρεσίας τό Ἐλεγκτικό Συνέδριο παρατηρεῖ ὅτι σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 7 παράγραφος 2 ἐδάφιο 2 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως «ἡ προσωρινή ὑπηρεσία *περιορίζεται σέ ἕνα ἔτος*». Ἡ διάταξη αὐτή ὑπεχρέωσε τήν διοίκηση νά τερματίσει τήν προσωρινή ὑπηρεσία τοῦ προσφεύγοντος, ἀλλά δέν ἀπηγόρευε μία δευτέρα προσωρινή ὑπηρεσία, ἐφ' ὅσον ὑπῆρχαν ἀντικειμενικές δυσχέρειες σχετικά μέ τήν ὁριστική πλήρωση τῆς ἐν λόγω θέσεως. Ἐπί πλέον, ἀπό τήν διατύπωση τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 7 προκύπτει ὅτι ἡ ἐν λόγω διάταξη δέν ἀπηγόρευε νά ὁρισθεῖ ἕνας ὑπάλληλος προσωρινῶς σέ ἀνωτέρα θέση. Συνεπῶς, στήν προκειμένη περίπτωση ἐπετρέπετο στήν ΑΔΑ νά ἀναθέσει σέ ὑπάλληλο 6αθμοῦ L/A5 νά ἀσκεῖ προσωρινῶς καθήκοντα θέσεως L/A3.

Στό ὑπόμνημα ἀπαντήσεώς του, ὁ *προσφεύγων* ὑπογραμμίζει ἰδίως, ὅσον ἀφορᾶ τά *πραγματικά περιστατικά*, ὅτι τό Ἐλεγκτικό Συνέδριο ἐδημοσίευσε τήν ὑπ' ἀριθ. ΕΣ/LA/3/80 προκήρυξη ἐσωτερικοῦ διαγωνισμοῦ, μόλις 17 μῆνες μετά τήν ἔναρξη τῆς προσωρινῆς ὑπηρεσίας τοῦ προσφεύγοντος, ἐνῶ ὅλοι καί κυρίως ἡ ΑΔΑ ἐγνώριζαν ὅτι ὁ προσφεύγων συνεπλήρωνε τήν 1η Ἰανουαρίου 1976 τήν ἀπαιτουμένη ἀρχαιότητα στόν 6αθμό, γιά νά ἔχει δυνατότητα

προαγωγῆς. Ὁ λόγος τῆς καθυστερήσεως αὐτῆς ὀφείλεται στό γεγονός ὅτι ἡ ΑΔΑ ἀπέβλεπε σέ ἕναν ὑποψήφιο καί ἤθελε νά τοῦ δώσει τόν χρόνο νά ἀποκτήσει κάποια «ἀρχαιότητα» καί πεῖρα, προκειμένου νά εἶναι δυνατόν νά προαχθεῖ στόν βαθμό L/A3.

Ὅσον ἀφορᾶ τό *παραδεκτό,* ὁ προσφεύγων ὑποστηρίζει πρός ἀντίκρουση τῶν περί ἀπαραδέκτου τῆς προσφυγῆς του ἰσχυρισμῶν πού προέβαλε τό Ἐλεγκτικό Συνέδριο, ὅτι εἶναι προφανές ὅτι προσβάλλοντας τόν προσωρινό ὁρισμό ἑνός δευτέρου ὑπαλλήλου, ὁ προσφεύγων ἔλαβε ὑπ' ὄψη ὅλες τίς πλευρές τῆς ἀποφάσεως τῆς 28ης Φεβρουαρίου 1980, μέ τήν ὁποία ἐτερματίσθη ἡ δική του προσωρινή ὑπηρεσία. Ἡ διοίκηση δέν αἰτιολόγησε τήν ἀπόφασή της νά τερματίσει τήν προσωρινή ὑπηρεσία τοῦ προσφεύγοντος καί ταυτοχρόνως νά τόν ἐξαρτήσει, ἀπό τήν μία ἡμέρα στήν ἄλλη, ἀπό συνάδελφο κατωτέρου βαθμοῦ, καί τοῦτο κατά παράβαση τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως. Ὁ προσφεύγων ἀμφισβητεῖ, ἐπί πλέον, τό ἐπιχείρημα τοῦ καθ' οὗ σύμφωνα μέ τό ὁποῖο ὤφειλε νά στραφεῖ κατά τοῦ ὑπαλλήλου τόν ὁποῖο ὥρισε *προσωρινῶς* ἡ ΑΔΑ κατά τήν λήξη τῆς προσωρινῆς ὑπηρεσίας τοῦ προσφεύγοντος. Τονίζει, τέλος, ὅτι στήν ἔνστασή του ἐπέστησε τήν προσοχή ἐπί τοῦ καθήκοντος τῆς ΑΔΑ νά πληρώνει κενή θέση ἐντός τοῦ ἔτους, κατά τό ὁποῖο ἀρχίζει ἡ προσωρινή ὑπηρεσία, ἀναφερόμενος ἰδίως σέ σχετικό σημείωμα τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ προσωπικοῦ τῆς 6ης Μαρτίου 1980 πρός τήν ΑΔΑ.

Ὡς πρός τήν *οὐσία* τῆς διαφορᾶς, ὁ προσφεύγων τονίζει ὅτι ἡ αἰτίαση πού προσῆψε κατά τῆς ΑΔΑ ἔγκειται στό ὅτι δέν ἐκίνησε ἐγκαίρως μία νέα διαδικασία ὁρισμοῦ, δηλαδή ἀπό τό χρονικό σημεῖο πού ὤφειλε νά διαπιστώσει, ὡς πρός τόν προσφεύγοντα καί κατά τήν διάρκεια τῆς προσωρινῆς του ὑπηρεσίας, τήν ἀποτυχία τῆς διαδικασίας πού ἐκινήθη στίς 24 Ὀκτωβρίου 1978 μέ τήν ἀνακοίνωση περί ὑπάρξεως κενῆς θέσεως πρός πλήρωση ὑπ' ἀριθ. ΕΣ/LA/27/78. Ἡ προσφυγή τοῦ προσφεύγοντος δέν στηρίζεται σέ αἰτίαση περί μή προαγωγῆς, ἀλλά ἐπί τῶν σημείων 6 ἕως ε τῶν αἰτημάτων πού ἔχουν διατυπωθεῖ στό δικόγραφο τῆς προσφυγῆς.

Ἀπό τήν διατύπωση τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως προκύπτει ὅτι ἡ προσωρινή ὑπηρεσία δέν δύναται νά διαρκέσει πέραν τοῦ ἔτους. Ἡ διάταξη αὐτή ἀποτελεῖ ἀναγκαία συνέπεια τοῦ ἄρθρου 4, προκειμένου νά ὑποχρεωθεῖ ἡ ΑΔΑ νά ἀρχίσει καί νά περατώσει ἐντός τῆς συντομότερας δυνατῆς προθεσμίας τήν ἐπιλογή τῶν ὑποψηφίων γιά τήν πλήρωση κενῆς θέσεως.

Ὁ προσφεύγων ἰσχυρίζεται ἐπίσης ὅτι ἕνας ὑπάλληλος δέν δύναται νά κληθεῖ νά καταλάβει προσωρινῶς θέση μέ «ὑπερπήδηση». Πράγματι, τό Ἐλεγκτικό Συνέδριο ἀναφέρει τήν παράγραφο 2 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως, ἀλλά ἀπέχει ἐπιμελῶς ἀπό τό νά ἐμβαθύνει. Ἡ ἀντικανονικότης πού συνίσταται στήν ἐκτέλεση προσωρινῆς ὑπηρεσίας ἀπό ὑπάλληλο, ὁ ὁποῖος δέν εἶναι δυνατόν νά διορισθεῖ μονίμως στήν θέση αὐτή, συνάγεται ἀπό τήν μή δυνατότητα ὀρθοῦ ὑπολογισμοῦ τῆς ἐξισωτικῆς ἀποζημιώσεως τοῦ 1ου ἐδαφίου τῆς 2ας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 7, σέ περίπτωση προσωρινοῦ ὁρισμοῦ ὑπαλλήλου, στόν ὁποῖο πρέπει νά καταβληθεῖ τό ποσό πού καθορίζεται ἀπό τό κλιμάκιο «τό ὁποῖο θά ἐλάμβανε στό

βασικό βαθμό, ἄν εἶχε διορισθεῖ στήν σταδιοδρομία, στήν ὁποία ἐργάζεται προσωρινά». Πράγματι, ἡ διάταξη αὐτή ἔρχεται νά διαφωτίσει τήν προηγουμένη φράση, κατά τό μέτρο πού περιορίζει τήν προσωρινή ὑπηρεσία σέ ὑπαλλήλους, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τήν δυνατότητα ἤ θά ἔχουν τήν δυνατότητα κατ' ἐκλογήν προαγωγῆς στήν θέση πού ἀντιστοιχεῖ στήν προσωρινή ὑπηρεσία.

Στό ὑπόμνημα ἀνταπαντήσεώς του, τό *Ἐλεγκτικό Συνέδριο* ἀποδίδει τήν καθυστέρηση τῆς δημοσιεύσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. ΕΣ/LA/3/80 προκηρύξεως διαγωνισμοῦ στά προβλήματα ὀργανώσεως, τά ὁποῖα ἠναγκάσθη νά ἀντιμετωπίσει ὡς νέο ὄργανο, τό ὁποῖο ἱδρύθη μόλις στίς 25 Ὀκτωβρίου 1977, μετά τήν ἐπικύρωση τῶν συνθηκῶν. Πράγματι, ἡ σύσταση τῶν ὀργάνων του ἐχρειάσθη χρόνο. Ἡ πρώτη ἐπιτροπή προσωπικοῦ ἀνέλαβε καθήκοντα στίς 10 Νοεμβρίου 1978. Ὁ ἐσωτερικός της κανονισμός υἱοθετήθη στίς 21 Νοεμβρίου 1978. Ἡ ἰσομερής ἐπιτροπή συνεστήθη μέ ἀπόφαση τῆς 1ης Φεβρουαρίου 1979. Ἡ συγκρότηση τῆς ἐν λόγω ἐπιτροπῆς γιά τό 1979 ἀπεφασίσθη στίς 19 Φεβρουαρίου 1979.

Τά ἐν λόγω προβλεπόμενα ἀπό τόν κανονισμό ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως ὄργανα ἔπρεπε νά ἔχουν ἀναλάβει καθήκοντα πρίν ἀπό κάθε διοργάνωση διαγωνισμοῦ.

Ἡ λειτουργία τῶν ὑπηρεσιῶν δέν ἠδύνατο νά ἐξασφαλισθεῖ παρά προοδευτικῶς. Εἰδικότερα, ἡ ὀργάνωση τῆς μεταφραστικῆς ὑπηρεσίας ἐπαρουσίαζε προβλήματα. Τά διάφορα τμήματα ἔπρεπε νά συγκροτηθοῦν.

Γιά τήν πρόσληψη τῶν ὑπαλλήλων προεκηρύχθησαν ὄχι ὀλιγότεροι ἀπό 157 διαγωνισμοί. Ὅλοι συνεπήγοντο τήν ἐπίπονο διαδικασία πού προβλέπεται στόν κανονισμό ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως. Ὁ διαγωνισμός γιά τήν θέση τοῦ προϊσταμένου τῆς μεταφραστικῆς ὑπηρεσίας ἦταν ὁ τελευταῖος πού προεκηρύχθη.

Ὑπό τίς ἀνωτέρω συνθῆκες καί ἐν ὄψει τῶν ἡμερομηνιῶν πού προανεφέρθησαν, ἡ ἐπικρινομένη ἀπό τόν προσφεύγοντα ἐνέργεια τῆς ΑΔΑ ἐξηγεῖται καί δικαιολογεῖται. Ὁ προσωρινός ὁρισμός ἑνός ὑπαλλήλου τήν 1η Μαρτίου 1979 καί ἡ παράταση τῆς προσωρινῆς ὑπηρεσίας του μέχρι τῆς 29 Φεβρουαρίου 1980 ἐπεβλήθησαν ἀπό τίς ἀνάγκες τῆς ὑπηρεσίας. Τό πρᾶγμα δέν εἶχε διαφορετικά γιά τόν δεύτερο προσωρινό ὁρισμό, δεδομένου ὅτι οἱ διατυπώσεις γιά τήν ὁριστική πλήρωση τῆς θέσεως δέν εἶχαν ἀκόμη συντελεσθεῖ.

Ὡς πρός τό *παραδεκτό* τῆς προσφυγῆς, τό Ἐλεγκτικό Συνέδριο ἐμμένει στούς λόγους περί μή παραδεκτοῦ πού διετύπωσε στό ὑπόμνημα ἀντικρούσεως.

Ὅσον ἀφορᾶ τήν *οὐσία*, τό Ἐλεγκτικό Συνέδριο ἰσχυρίζεται ὅτι ὁ προβλεπόμενος στό ἄρθρο 7 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως χρονικός περιορισμός ὡς πρός τήν διάρκεια τῆς προσωρινῆς ὑπηρεσίας, ἦταν ἀποτέλεσμα σκέψεων πού ἀφοροῦν τό συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας, οὕτως ὥστε, ἄν τό συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας τό ἀπαιτεῖ, μία δεύτερη προσωρινή ὑπηρεσία δύναται νά δικαιολογηθεῖ καί εἶναι παραδεκτή. Ὡς πρός τό πρόβλημα τῆς «ὑπερπηδήσεως», ὁ κανονισμός ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως λαμβάνει ἐξ ἴσου ὑπ' ὄψη τό συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας, τό ὁποῖο δύναται νά δικαιολογήσει ὑπό ὁρισμένες προϋποθέσεις τόν προσωρινό ὁρισμό ὑπαλλήλου πού κατέχει κατώτερο βαθμό.

IV — Προφορική διαδικασία

Ὁ προσφεύγων, ἐκπροσωπούμενος ἀπό τόν δικηγόρο Λουξεμβούργου Victor Biel, καί τό Ἐλεγκτικό Συνέδριο, ἐκπροσωπούμενο ἀπό τόν Alex Bonn δικηγόρο ἐπίσης Λουξεμβούργου, ἀνέπτυξαν προφορικῶς τίς παρατηρήσεις τους κατά τήν συνεδρίαση τῆς 9ης Ἀπριλίου 1981.

Ὁ γενικός εἰσαγγελεύς ἀνέπτυξε τίς προτάσεις του κατά τήν συνεδρίαση τῆς 4ης Ἰουνίου 1981.

Σκεπτικό

1 Μέ δικόγραφο πού κατέθεσε στήν γραμματεία τοῦ Δικαστηρίου στίς 4 Σεπτεμβρίου 1980, ὁ προσφεύγων, ὑπάλληλος μέ βαθμό L/A4 τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἤσκησε, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 179 τῆς συνθήκης ΕΟΚ, προσφυγή μέ τήν ὁποία ζητεῖ τήν ἀκύρωση τῆς ἀπό 28ης Φεβρουαρίου 1980 ἀποφάσεως, τῆς ἁρμοδίας γιά τούς διορισμούς ἀρχῆς (ἐφ' ἑξῆς ΑΔΑ) περί τερματισμοῦ, ἀπό 29 Φεβρουαρίου 1980, τῆς προσωρινῆς ὑπηρεσίας τοῦ προσφεύγοντος ὡς προϊσταμένου τῆς μεταφραστικῆς ὑπηρεσίας, θέσεως πού ἀντιστοιχεῖ στόν βαθμό L/A3. Μέ τήν ἴδια προσφυγή, ὁ προσφεύγων ζητεῖ, ἐπί πλέον, ἀπό τό Δικαστήριο νά ἀναγνωρίσει ἀφ' ἑνός, ὅτι ἡ ΑΔΑ δέν ἐδικαιοῦτο νά ὁρίσει προσωρινῶς ἄλλον ὑπάλληλο ὡς προϊστάμενο τῆς μεταφραστικῆς ὑπηρεσίας, δεδομένου ὅτι τό χρονικό διάστημα τῆς προσωρινῆς ὑπηρεσίας δέν δύναται νά ὑπερβεῖ τό ἕνα ἔτος, καί, ἀφ' ἑτέρου, ὅτι ἡ ΑΔΑ ὑπεχρεοῦτο νά προβεῖ στήν ἀνακοίνωση περί ὑπάρξεως κενῆς θέσεως καί σύμφωνα μέ τά ἄρθρα 4 καί 29 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως τῶν ὑπαλλήλων, στήν ἐξέταση τῶν δυνατοτήτων προαγωγῆς. Ὁ προσφεύγων ζητεῖ, τέλος, ἀπό τό Δικαστήριο νά κρίνει ὅτι, διά τῆς παραλείψεώς της, ἡ ΑΔΑ ἐπροξένησε ζημία στόν προσφεύγοντα, ἡ ὁποία δύναται νά ἀποτιμηθεῖ σέ μία λογιστική μονάδα μετατρέψιμο σέ βελγικά φράγκα μέ τήν τιμή πού θά ἰσχύει τήν ἡμερομηνία ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως.

2 Ἀπό τήν δικογραφία προκύπτει ὅτι ὁ προσφεύγων, ὑπάλληλος τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπό τό 1974, μέ βαθμό L/A4, μετετάγη, μέ ἀπόφαση τῆς 8ης Δεκεμβρίου 1978, στό Ἐλεγκτικό Συνέδριο μέ τόν βαθμό 4, κλιμάκιο 5, τοῦ γλωσσικοῦ κλάδου (L/A), ἀπό 1ης Δεκεμβρίου 1978. Ἡ ἐν λόγω μετάταξη ἔγινε σέ χρόνο πού τό Ἐλεγκτικό Συνέδριο ὀργάνωνε τίς ὑπηρεσίες του, ἰδίως δέ τήν μεταφραστική του ὑπηρεσία. Προκειμένου νά προβεῖ σέ πλήρωση τῆς θέσεως τοῦ προϊσταμένου τῆς ἀνωτέρω ὑπηρεσίας, τό Ἐλεγκτικό Συνέδριο ἐδημοσίευσε τίς 24 Ὀκτωβρίου 1978, σύμφωνα μέ τήν προβλεπομένη στό ἄρθρο 29 παράγραφος 1 στοιχεῖο γ τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως διαδικασία, τήν ὑπ' ἀριθ. ΕΣ/LA/27/1978 ἀνακοίνωση περί ὑπάρξεως κενῆς θέσεως. Ἡ διαδικασία ὅμως αὐτή ἀπέτυχε, λόγω ἐλλείψεως ὑποψηφιοτήτων πού νά ἀνταποκρίνονται στίς προβλεπόμενες στήν ἀνωτέρω ἀνακοίνωση προϋποθέσεις.

3 Ἀκολούθως, ἡ ΑΔΑ ἀνέθεσε στόν προσφεύγοντα, μέ ἀπόφαση τῆς 1ης Μαρτίου 1979, τήν προσωρινή διεύθυνση τῆς μεταφραστικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου γιά χρονικό διάστημα τριῶν μηνῶν, ὑπολογιζόμενο ἀπό τήν 1η Μαρτίου 1979. Ἡ ἀπόφαση αὐτή ἐλήφθη δυνάμει τοῦ ἄρθρου 7 παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως, κατά τό ὁποῖο

«Ὁ ὑπάλληλος δύναται νά κληθεῖ νά καταλάβει, προσωρινά, θέση σταδιοδρομίας τῆς κατηγορίας ἤ τοῦ κλάδου του, ἀνώτερη ἀπό τήν σταδιοδρομία, στήν ὁποία ἀνήκει. Ἀπό τόν τέταρτο μῆνα προσωρινῆς ὑπηρεσίας, εἰσπράττει ἐξισωτική ἀποζημίωση ἴση μέ τήν διαφορά μεταξύ τῶν ἀποδοχῶν του πού ἀντιστοιχοῦν στόν βαθμό καί στό κλιμάκιό του καί ἐκείνων πού ἀντιστοιχοῦν στό κλιμάκιο, τό ὁποῖο θά ἐλάμβανε στό βασικό βαθμό, ἄν εἶχε διορισθεῖ στήν σταδιοδρομία, στήν ὁποία ἐργάζεται προσωρινά.

Ἡ προσωρινή ὑπηρεσία περιορίζεται σέ ἕνα ἔτος, ἐκτός ἄν ἔχει ὡς ἀντικείμενο τήν ἀντικατάσταση ὑπαλλήλου πού ἔχει ἀποσπασθεῖ πρός τό συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας ἤ ἔχει στρατευθεῖ ἤ ἔχει λάβει μακρόχρονη ἀναρρωτική ἄδεια.»

4 Μέ ἀπόφαση τῆς 21ης Ἰουνίου 1979, ἡ ΑΔΑ παρέτεινε τήν διάρκεια τῆς ἀνωτέρω προσωρινῆς ὑπηρεσίας κατά ἕνα μῆνα, ἀπό τήν 1η ἕως τήν 30ή Ἰουνίου 1979, συγχρόνως δέ ἐχορήγησε στόν προσφεύγοντα τήν προβλεπομένη στό δεύτερο ἐδάφιο τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 7 ἐξισωτική ἀποζημίωση.

5 Ἡ ἰσχύς τῆς τελευταίας αὐτῆς ἀποφάσεως παρετάθη τρεῖς φορές μέχρι τίς 29 Φεβρουαρίου 1980, ἡμερομηνία κατά τήν ὁποία ὁ προσφεύγων κατεῖχε τήν θέση ἐπί ἕνα ἔτος, χρονικό διάστημα πού ἀποτελεῖ τό ἀνώτατο ὅριο σύμφωνα μέ τό δεύτερο ἐδάφιο τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 7.

6 Ἡ τελευταία ἀπόφαση περί παρατάσεως, ἡ ὁποία ἐλήφθη μόλις στίς 28 Φεβρουαρίου 1980 καί μέ τήν ὁποία παρετάθη ἡ διάρκεια τῆς προσωρινῆς ὑπηρεσίας ἀπό τήν 1η Ἰανουαρίου 1980 ἕως τήν 29η Φεβρουαρίου 1980, διηυκρίνιζε ὅτι ἡ χορηγουμένη στόν προσφεύγοντα ἐξισωτική ἀποζημίωση «θά λήξει ὑποχρεωτικῶς» κατά τήν ἐν λόγω ἡμερομηνία.

7 Στίς 28 Φεβρουαρίου 1980, ἡ ΑΔΑ ἔλαβε ἄλλη ἀπόφαση, μέ τήν ὁποία ἀνέθεσε σέ ἄλλο ὑπάλληλο, τόν Ε., δανικῆς ἰθαγενείας ἀναθεωρητή μέ βαθμό L/A5, νά διευθύνει προσωρινῶς τήν μεταφραστική ὑπηρεσία ἀπό τήν 1η Μαρτίου ἕως τήν 30ή Αὐγούστου 1980. Ἡ ἰσχύς τῆς τελευταίας αὐτῆς ἀποφάσεως παρετάθη μέχρι τίς 30 Νοεμβρίου 1980.

8 Ἀκολούθως ὁ προσφεύγων, στίς 3 Ἀπριλίου 1980, ὑπέβαλε στήν ΑΔΑ ἔνσταση κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 90 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως, μέ τήν ὁποία, ἐνῶ ἐδέχετο ὅτι, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 7 παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως, ἡ διάρκεια τῆς προσωρινῆς του ὑπηρεσίας δέν ἦτο δυνατόν νά παραταθεῖ ἐκ νέου, ἰσχυρίσθη ὅτι ὁ ὁρισμός τοῦ Ε. ἦτο παράνομος, διότι ἀπό τήν διατύπωση τοῦ ἄρθρου 7 παράγραφος 2 προκύπτει ὅτι ἀπαγορεύεται στήν ΑΔΑ νά πληρώσει μέσω διαδοχικῶν προσωρινῶν ὁρισμῶν κενή θέση ἐπί χρονικό διάστημα πού νά ὑπερβαίνει τό ἔτος. Ἐπί πλέον, δυνάμει τῆς ἀνωτέρω παραγράφου, ἀπαγορεύεται ἐπίσης στήν ΑΔΑ νά καλέσει, ὅπως ἔπραξε, ὑπάλληλο νά καταλάβει προσωρινῶς θέση σταδιοδρομίας ἀνωτέρας ἀπό τήν δική του. Τέλος, ὁ ὁρισμός τοῦ Ε. δέν συνετελέσθη πρός τό συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας, τό ὁποῖο ἀπαιτεῖ νά πληρωθεῖ ἡ ἐν λόγω θέση μέσω μιᾶς τῶν προβλεπομένων στό ἄρθρο 29 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως διαδικασιῶν.

9 Δεδομένου ὅτι δέν ἔλαβε ἀπάντηση στήν προαναφερθεῖσα ἔνσταση, ὁ προσφεύγων ἤσκησε τήν παροῦσα προσφυγή.

10 Πρέπει ἐπίσης νά σημειωθεῖ ὅτι, στίς 2 Σεπτεμβρίου 1980 καί σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 29 παράγραφος 2 στοιχεῖο 6 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως, ἡ ΑΔΑ ἐδημοσίευσε τήν ὑπ' ἀριθ. ΕΣ/LA/3/80 προκήρυξη ἐσωτερικοῦ ἐντός τῶν ὀργάνων διαγωνισμοῦ, προκειμένου νά πληρώσει τήν ἐν λόγω θέση. Ἀφοῦ ἔκανε γνωστό στήν ἐπιτροπή τοῦ διαγωνισμοῦ, στίς 8 Σεπτεμβρίου 1980, ὅτι δέν θά ὑπέβαλε ὑποψηφιότητα γιά τούς λόγους πού ἀνέφερε στήν ἔνστασή του, καθώς καί στήν προσφυγή, ἐν τούτοις, ὁ προσφεύγων, ἀκολούθως, ὑπέβαλε ἐγκαίρως καί προσηκόντως τήν ὑποψηφιότητά του. Κατά τήν διάρκεια τῆς συνεδριάσεως ὁ προσφεύγων ἰσχυρίσθη, χωρίς νά ἀντικρουσθεῖ, ὅτι κανείς ἀπό τούς ὑποψηφίους δέν ἐπέτυχε στόν διαγωνισμό.

11 Πρός θεμελίωση τῆς προσφυγῆς του, ὁ προσφεύγων προβάλλει τούς ἀκόλουθους λόγους:

— ἡ ἀπόφαση περί τερματισμοῦ τῆς προσωρινῆς του ὑπηρεσίας δέν ἦταν αἰτιολογημένη, γεγονός τό ὁποῖο πρέπει νά ἐπιφέρει τήν ἀκύρωσή της·

— τό Ἐλεγκτικό Συνέδριο δέν ἐδικαιοῦτο νά διορίσει προσωρινῶς ἄλλο ὑπάλληλο, δεδομένου ὅτι δυνάμει τοῦ ἄρθρου 7 παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως, ἡ διάρκεια τῆς προσωρινῆς ὑπηρεσίας περιορίζεται σέ ἕνα ἔτος·

— τό Ἐλεγκτικό Συνέδριο ὑπεχρεοῦτο νά προβεῖ στήν ἀνακοίνωση περί ὑπάρξεως κενῆς θέσεως καί νά ἐξετάσει τήν δυνατότητα πληρώσεώς της μέ προαγωγή, σύμφωνα μέ τά ἄρθρα 4 καί 29 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως.

12 Τό Ἐλεγκτικό Συνέδριο ἀμφισβητεῖ τό παραδεκτό τῶν ἀνωτέρω λόγων μέ τίς ἀκόλουθες σκέψεις:

— ἐφ' ὅσον ὁ προσφεύγων ἐδέχθη στήν ἔνστασή του ὅτι δέν ἦταν δυνατόν νά ἀνανεωθεῖ ἡ προσωρινή ὑπηρεσία του, δέν δύναται νά ἐγείρει τό ἀνωτέρω ζήτημα στήν προσφυγή του·

— ἡ ἀπόφαση περί τερματισμοῦ τῆς προσωρινῆς ὑπηρεσίας τοῦ προσφεύγοντος δέν τοῦ προξενεῖ βλάβη, δεδομένου ὅτι ὁ προσφεύγων ἐδέχθη ὅτι ἡ κατάσταση αὐτή προέκυπτε ἀπό τήν διατύπωση τοῦ ἄρθρου 7 παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως·

— ὁ τελευταῖος λόγος τοῦ προσφεύγοντος εἶναι ἀπαράδεκτος, διότι δέν προεβλήθη στήν ἔνστασή του·

— ὁ ὁρισμός τοῦ Ε. δέν δύναται νά ἀμφισβητηθεῖ ἐφ' ὅσον ἡ προσφυγή δέν στρέφεται ρητῶς κατά τοῦ ὡς ἄνω ὑπαλλήλου.

13 Οἱ δύο πρῶτοι ἰσχυρισμοί, πού προέβαλε τό Ἐλεγκτικό Συνέδριο πρός ὑποστήριξη τοῦ ἀπαραδέκτου τῆς προσφυγῆς, δέν δύνανται νά γίνουν δεκτοί, δεδομένου ὅτι ἀναφέρονται σέ ζητήματα τά ὁποῖα ἀνάγονται στήν οὐσία τῆς ὑποθέσεως. Ὡς πρός τόν τρίτο ἰσχυρισμό, ἀπό τό κείμενο τῆς ἐνστάσεως προκύπτει ἤ τουλάχιστον συνάγεται ἀναγκαίως ἀπό αὐτή, ὅτι ὁ προσφεύγων εἶχε περιλάβει

τόν τελευταῖο λόγο καί συνεπῶς, ὁ ἰσχυρισμός αὐτός πρέπει ἐπίσης νά ἀπορριφθεῖ. Τέλος, θά πρέπει νά γίνει δεκτό, ὅσον ἀφορᾶ τόν τελευταῖο ἰσχυρισμό πού ἐπεκαλέσθη τό Ἐλεγκτικό Συνέδριο, ὅτι ὁ προσφεύγων εἶχε προφανές συμφέρον νά ἀκυρωθεῖ ὁ προσωρινός ὁρισμός τοῦ Ε. γιά τούς λόγους πού ἐπικαλεῖται, ὑπό τήν ἔννοια ὅτι μία τέτοια ἀκύρωση θά ἐπέτρεπε νά ἀκολουθηθεῖ μία ἀπό τίς διαδικασίες πού προβλέπονται στό ἄρθρο 29 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως, στίς ὁποῖες ὁ προσφεύγων ἦταν σέ θέση νά συμμετάσχει.

14 Ἀπό τίς ἀνωτέρω σκέψεις προκύπτει ὅτι ἡ προσφυγή εἶναι παραδεκτή.

Κατά συνέπεια, πρέπει νά ἐξετασθεῖ τό βάσιμο τῶν λόγων πού προέβαλε ὁ προσφεύγων.

15 Ὁ πρῶτος λόγος τοῦ προσφεύγοντος ἀποβλέπει στήν ἀκύρωση τῆς ἀποφάσεως περί τερματισμοῦ τῆς προσωρινῆς ὑπηρεσίας του γιά ἔλλειψη αἰτιολογίας.

16 Ὁ λόγος αὐτός δέν δύναται νά γίνει δεκτός. Πράγματι, ἀκόμη καί ἄν ἡ ἀπόφαση τῆς 28ης Φεβρουαρίου 1980 δέν ἀνέφερε ρητῶς ὅτι ἡ προσωρινή ὑπηρεσία τοῦ προσφεύγοντος θά ἔληγε ὁριστικῶς στίς 29 Φεβρουαρίου 1980, δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 7 παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως, τό συμπέρασμα αὐτό συνάγεται ἐμμέσως ἀπό τό κείμενο τῆς ἀποφάσεως, στήν ὁποία διευκρινίζεται ὅτι ἡ ἐξισωτική ἀποζημίωση πού ἐχορηγεῖτο στόν προσφεύγοντα, λόγω τοῦ ὅτι κατεῖχε προσώρινῶς τήν ἐν λόγω θέση, «θά λήξει ὑποχρεωτικῶς» κατά τήν τελευταία αὐτή ἡμερομηνία. Ἀπό τό κείμενο τῆς ἐνστάσεως προκύπτει ἐπίσης ὅτι ὁ προσφεύγων ἐγνώριζε, ἐν ὄψει τῆς διατυπώσεως τῆς ἐν λόγω παραγράφου, ὅτι ἡ διάρκεια τῆς προσωρινῆς ὑπηρεσίας του δέν ἦτο δυνατόν νά παραταθεῖ ἐκ νέου. Συνεπῶς, ἐκ τῶν ἀνωτέρω συνάγεται ὅτι ἡ αἰτιολογία τῆς ἀποφάσεως, ἄν καί ὄχι πλήρης, ἦταν, νομικῶς ἐπαρκής.

17 Ἀκολούθως, ὁ προσφεύγων ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ ΑΔΑ δέν ἐδικαιοῦτο νά ὁρίσει προσωρινῶς τόν Ε. ὡς προϊστάμενο τῆς μεταφραστικῆς ὑπηρεσίας, ἐπειδή, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 7 παράγραφος 2, ἡ διάρκεια τῆς προσωρινῆς ὑπηρεσίας δέν δύναται νά ὑπερβαίνει τό ἔτος. Στά ἀνωτέρω προσθέτει ὅτι, ἐν πάση περιπτώσει, ὁ ὁρισμός τοῦ Ε. εἶναι παράνομος. Πράγματι, ἀπό τό κείμενο τῆς ἐν λόγω παρα-

γράφου προκύπτει ὅτι ἕνας ὑπάλληλος δέν δύναται νά κληθεῖ νά καταλάβει προσωρινῶς παρά θέση πού ἀντιστοιχεῖ στό βαθμό του ἤ, ἐν πάση περιπτώσει, σέ βαθμό ἀμέσως ἀνώτερο τοῦ ἰδικοῦ του.

18 Ὁ ἀνωτέρω λόγος, ἐπίσης, δέν δύναται νά γίνει δεκτός. Πράγματι, ἀπό τό κείμενο τοῦ ἄρθρου 7 παράγραφος 2 προκύπτει ὅτι ἡ μεγίστη διάρκεια τῆς προσωρινῆς ὑπηρεσίας ἀναφέρεται στό ἀνώτατο χρονικό διάστημα κατά τό ὁποῖο ἕνας ὑπάλληλος δύναται νά κατέχει προσωρινῶς τήν ἐν λόγω θέση. Δέν ἐπιβάλλεται περιορισμός ἑνός ἔτους ὅσον ἀφορᾶ τήν προσωρινή κατοχή τῆς θέσεως αὐτῆς. Ὁ περιορισμός αὐτός δέν ἐφαρμόζεται παρά ἐπί τοῦ χρονικοῦ διαστήματος, κατά τήν διάρκεια τοῦ ὁποίου ἡ θέση αὐτή δύναται νά κατέχεται ἀπό τόν ἴδιο ὑπάλληλο. Συνεπῶς, ἡ ΑΔΑ δικαιοῦται, κατά τήν λήξη τοῦ ἐν λόγω χρονικοῦ διαστήματος, νά πληρώσει τήν ἀνωτέρω θέση διά τοῦ ὁρισμοῦ ἄλλου ὑπαλλήλου, ὁ ὁποῖος συγκεντρώνει τίς προϋποθέσεις πού προβλέπονται στό πρῶτο ἑδάφιο τῆς παραγράφου 2.

19 Ἐπί πλέον, ἀπό τό κείμενο τοῦ πρώτου ἑδαφίου τῆς παραγράφου 2 οὐδόλως συνάγεται ὅτι ἕνας ὑπάλληλος δέν δύναται νά κληθεῖ νά καταλάβει προσωρινῶς παρά μόνο θέση, ἡ ὁποία ἀντιστοιχεῖ σέ βαθμό ὄχι ἀνώτερο ἀπό τόν ἀμέσως ἑπόμενο τοῦ ἰδικοῦ του. Πράγματι, ἀπό τήν διατύπωση τοῦ κειμένου αὐτοῦ προκύπτει ὅτι ἡ ἐν λόγω διάταξη ἀναφέρεται στόν προσωρινό ὁρισμό ὑπαλλήλου σέ θέση «σταδιοδρομίας ... ἀνώτερης ἀπό τήν σταδιοδρομία, στήν ὁποία ἀνήκει». Ἑπομένως, ἡ ΑΔΑ ἐδικαιοῦτο νά ὁρίσει τόν Ε., ὁ ὁποῖος ἀνήκει σέ σταδιοδρομία πού περιλαμβάνει τούς βαθμούς L A4 καί L A5, ὡς προϊστάμενο τῆς μεταφραστικῆς ὑπηρεσίας, θέση ἡ ὁποία ἀντιστοιχεῖ στόν βαθμό L A3.

20 Ἀπό τήν δικογραφία προκύπτει ὅτι ἡ κυρία αἰτίαση πού προσάπτει ὁ προσφεύγων στήν ΑΔΑ, συνίσταται στό ὅτι δέν ἐκίνησε ἐγκαίρως μία νέα διαδικασία προαγωγῆς, σύμφωνα μέ τά ἄρθρα 4 καί 29 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως, δηλαδή ἀπό τό χρονικό σημεῖο πού ὤφειλε νά διαπιστώσει, ὡς πρός τόν προσφεύγοντα καί κατά τήν διάρκεια τῆς προσωρινῆς του ὑπηρεσίας, τήν ἀποτυχία τῆς διαδικασίας πού ἐκινήθη στίς 24 Ὀκτωβρίου 1978 μέ τήν ἀνακοίνωση περί ὑπάρξεως κενῆς θέσεως ὑπ' ἀριθ. ΕΣ LA/27/78. Κατά τόν προσφεύγοντα, ἄν ἡ ΑΔΑ ἐνεργοῦσε κατά αὐτόν τόν τρόπο, θά εἶχε σοβαρές πιθανότητες νά ἐπιτύχει σέ ἕναν τέτοιο διαγωνισμό.

21 Σύμφωνα μέ τίς παρασχεθεῖσες ἀπό τό Ἐλεγκτικό Συνέδριο ἐπεξηγήσεις, ὁ λόγος καθυστερήσεως τῆς ἐνάρξεως μιᾶς νέας διαδικασίας πρός τόν σκοπό προσλήψεως τοῦ προϊσταμένου τῆς μεταφραστικῆς ὑπηρεσίας, ἐνέκειτο στό γεγονός ὅτι μετά τό ἀρνητικό ἀποτέλεσμα τῆς πρώτης ἀνακοινώσεως περί ὑπάρξεως κενῆς θέσεως τῆς 24ης Ὀκτωβρίου 1978, ἀπεφάσισε νά προκηρύξει διαγωνισμό πρός τόν σκοπό πληρώσεως τῆς ἐν λόγω θέσεως. Ἐν τούτοις, κατά τό ἐν λόγω χρονικό σημεῖο τό Ἐλεγκτικό Συνέδριο, νέο ὄργανο πού ἱδρύθη στίς 25 Ὀκτωβρίου 1977, διοργάνωνε τίς ὑπηρεσίες του, γεγονός πού συνεπήγετο ἰδίως τήν προκήρυξη περίπου 157 διαγωνισμῶν, μεταξύ τῶν ὁποίων καί ὁ σχετικός μέ τήν θέση τοῦ προϊσταμένου τῆς μεταφραστικῆς ὑπηρεσίας διαγωνισμός ὑπ' ἀριθ. ΕΣ/LA/3/80, ὁ ὁποῖος ἦταν μεταξύ τῶν τελευταίων. Στίς 28 Φεβρουαρίου 1980, ἡ προκήρυξη τοῦ ἐν λόγω διαγωνισμοῦ δέν ἦταν ἀκόμη ἑτοιμη πρός δημοσίευση. Αὐτός ἦταν ὁ λόγος, γιά τόν ὁποῖο ἡ διοίκηση ἔπρεπε νά ἀποφασίσει προκειμένου νά μήν ἀφήσει κενή τήν πρός πλήρωση θέση, νά τήν πληρώσει ἐκ νέου προσωρινῶς.

22 Δεδομένου ὅτι ὁ ἀνωτέρω ἰσχυρισμός δέν ἠμφισβητήθη σοβαρῶς, πρέπει νά ληφθεῖ ὑπ' ὄψη καί νά γίνει δεκτό ὅτι τό Ἐλεγκτικό Συνέδριο δέν ἐνήργησε ἀντιθέτως πρός τά συμφέροντα τῆς ὑπηρεσίας, καθυστερώντας κατ' ἀνάγκη τήν ἔναρξη τῶν προβλεπομένων στό ἄρθρο 29 διαδικασιῶν.

23 Ὡς ἐκ τούτου, πρέπει νά ἀπορριφθεῖ ὁ τρίτος λόγος τοῦ προσφεύγοντος.

24 Ἑπομένως, ἡ ΑΔΑ δέν ἐπροξένησε στόν προσφεύγοντα βλάβη διά παραλείψεως καί, συνεπῶς, πρέπει ἐπίσης νά ἀπορριφθεῖ τό αἴτημα τοῦ προσφεύγοντος περί ἀποκαταστάσεως ἐνδεχομένης ζημίας.

Ἐπί τῶν δικαστικῶν ἐξόδων

25 Κατά τό ἄρθρο 69 παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ διαδικασίας, ὁ ἡττηθείς διάδικος καταδικάζεται στά δικαστικά ἔξοδα. Συμφώνως ὅμως μέ τό ἄρθρο 70 τοῦ κανονισμοῦ διαδικασίας, προκειμένου περί προσφυγῶν ὑπαλλήλων τῶν Κοινοτήτων, τά ὄργανα φέρουν τά ἔξοδα στά ὁποῖα ὑπεβλήθησαν. Ἡ ἐν λόγω διάταξη πρέπει νά ἐφαρμοσθεῖ κατ' ἀναλογίαν ἐν προκειμένω.

Διά ταῦτα

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμῆμα)

κρίνει καί ἀποφασίζει:

1) Ἀπορρίπτει τήν προσφυγή ὡς ἀβάσιμο.

2) Κάθε διάδικος φέρει τά δικαστικά του ἔξοδα.

Mackenzie Stuart Touffait Everling

Ἐδημοσιεύθη σέ δημοσία συνεδρίαση στό Λουξεμβοῦργο στίς 9 Ἰουλίου 1981.

Ὁ γραμματεύς

A. Van Houtte

Ὁ πρόεδρος τοῦ τρίτου τμήματος

A. J. Mackenzie Stuart

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΣ SIR GORDON SLYNN ΠΟΥ ΑΝΕΠΤΥΧΘΗΣΑΝ ΣΤΙΣ 4 ΙΟΥΝΙΟΥ 1981 [1]

Κύριε πρόεδρε,
κύριοι δικαστές,

Τό Ἐλεγκτικό Συνέδριο ἱδρύθη τό 1975. Κατά τήν διάρκεια τῆς ὀργανώσεως τῆς μεταφραστικῆς του ὑπηρεσίας, ἐδημοσίευσε, στίς 24 Ὀκτωβρίου 1978, ἀνακοίνωση περί ὑπάρξεως κενῆς θέσεως (ὑπ' ἀριθ. ΕΣ/LA/27/1978) σχετικά μέ τήν θέση τοῦ προϊσταμένου τῆς μεταφραστικῆς του ὑπηρεσίας. Ἡ θέση αὐτή ἀντιστοιχοῦσε στό βαθμό L/A3. Κανείς ἀπό τούς ἤδη ὑπηρετοῦντες ὑπαλλήλους στό Ἐλεγκτικό Συνέδριο δέν ἐθεωρήθη ὅτι εἶχε δυνατότητα προαγωγῆς στό βαθμό L/A3. Οἱ ὑποψήφιοι, οἱ ὁποῖοι κατεῖχαν θέση προϊσταμένου τμήματος μέ βαθμό L/A3 στήν Κοινότητα καί οἱ ὁποῖοι ἐθεώρουν ὅτι εἶχαν τά ἀπαιτούμενα προσόντα, ἐκλήθησαν νά ὑποβάλουν τήν ὑποψηφιότητά τους. Γιά τήν ἐν λόγω ἀνακοίνωση ἐξεδήλωσαν κατ' ἀρχήν

1 — Μετάφραση ἀπό τά ἀγγλικά.